Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485 Seite 687

Postilla sup secundū libꝝ Regum incipit

a Factū ē aūt. Postꝙ in ꝑmo libro Ca. j. actū ē de regno ꝑ electōem: hic ꝯñr agit de regno ꝑ successionē: qꝛ Isboseth successit sauli: lꝫ paruo tpe: ⁊ salomon successit dauid ⁊ sic ꝯñr alij reges vsqꝫ ad captiuitatē babilonicā ⁊ qꝛ regnū isboseth ꝓcedebat debilitādo. regnū āt dauid fortificādo: iō primo describiť ichoatio regni vtriusqꝫ ꝑtialis: secūdo exterminatio regni isboseth totalꝭ ca. iiij. tercio ꝓmotio regni dauid itegralis ca. v. Circa primū premittiť saulis ⁊ filiorū eius lamētatō: secūdo successoris duplex institutio. ca. ij. Circa primū primo describiť denunciatio mortis. secūdo actus lamētatōis: ibi. Apphēdens aūt dd. Circa primū premittitur tps hꝯ denūciatōis cū dr. b In die aūt tercia. s. a reuersione dd in sicelech interfectis amalechitis q̄ eā incēderāt: ꝓut dictū fuit j. libro. xxx. ca. c Veste cōscissa ⁊c. ista fiebāt apud hebreos in signum tristicie ⁊ magne desolatōnis. Cetera patent vsqꝫ ibi. d Casu veni i mōtē gelboe lꝫ venissꝫ a ꝓposito ad pliuꝫ tn̄ fugiēs casualiť venit ad locuꝫ vbi saul erat vulneratꝯ vel forte in hoc dixit mendaciū: sicut ⁊ in alijs: vt patebit ꝯsequēter. dicitur. n. cōiter ꝙ erat filius doech: ⁊ iō verisimile ē ꝙ eēt iuxta prēm suū qui erat cū saule: vt predictū ē in fine primi libri. e Et saul incūbebat sup hastā suā. grauiter vulneratus ⁊ non potens incedere. f Porro currꝯ ⁊ eqtes appropinquabant ei. ita ꝙ nō poterat eos euadere. g Sta super me ⁊ interfice me. hoc fingebat: ꝫ non erat verū: qꝛ hoc dixit Saul armigero suo tm̄: qui etiam interfecit seipm. h Stansqꝫ sup eū occidi illum. Silr in hoc mētitus fuit. qꝛ saul semetipm occidit. Dicit. n. iosephus ꝙ iste verū dixit: qꝛ lꝫ saul irruisset sup gladiū suuꝫ. tn̄ ita debilitatus erat ꝙ nō poterat seipm ꝑforare: ⁊ iō iste iuuenis ex eius ꝓcepto impegit eum sup gladiū intantū ꝙ fuit mortuus. ꝯtrariū tn̄ teneť. i Et tuli dyadema ⁊c. Dicunt aūt hic hebrei ꝙ doech videns saul mortuū tradidit ista insignia regalia filio suo: vt portaret ad dd ac ꝑ hꝫ inueniret grām apud eum: ⁊ tūc seipm interfecit rōne ꝑdicta in fine primi libri. k Apphendēs autē ⁊c. Hic ꝯñr poniť actus lamentatōis: ⁊ primo in generali: secūdo modus planctus in spāli: ibi. Plāxit aūt dauid Circa primū ꝑmittitur planctus cum diciť. Apprehēdens aūt dauid ⁊c. ⁊ subdiť punitio nunciantis cū dr.

l Dixitqꝫ dd ad iuuenē. quia dixerat se interfecisse saulem.

m Vn̄ tu es. iam. n. dixerat ꝙ eēt amalechites. sed dauid de morte ionathā ⁊ populi isrl' turbatus non aduerterat.

n Filius hois aduene. i. cōuersi ad iudaismuꝫ

o Amalechite hoc videtur falsum quia supra dictum est ꝙ doech pater eiꝯ eēt idumeus ꝑio libro. xxj. c. ⁊ xxij Dicenduꝫ ꝙ amalech a quo dicti sunt Amalechite fuit filius Eliphat primogeniti esau: ꝓut declaratum fuit sup. diffuse Exo. xvij. ab esau vero denominati sūt idumei. ⁊ sic ois amalechita est idumeus sed nō econuerso.

p Vocansqꝫ dauid vnum ⁊c. ⁊ sic iusto dei iudicio ⁊ mendacio de quo sperabat impetrare gratiam reportauit mortem.

q Planxit āt. Hic ꝯñr describitur forma plāctus in speciali cum dicitur.

r Planctum huiuscemodi: qui postea subditur: sed quoddam preceptum dauid interponitur de sagittandi arte: secundo explicatur carmē eius lugubre: ibi. Et ait: Considera. Circa primū ergo poniť dd ꝓceptum cum dicitur.

s Et precepit ⁊c. Sic est in hebreo ⁊ in libris correctis: ⁊ per arcum hic intelligitur ars sagittandi ne filij iuda decetero debellarentur a philisteis per artem sagittandi. sicut Saul ⁊ eius exercitus fuerāt debellati.

t Sicut scriptum est in libro iustorum. Aliqui dicunt ꝙ hic est liber Regum in quo agitur de Samuele ⁊ Dauid et alijs pluribus iustis: Sed hoc non est verisimile ꝙ idem liber alleget seipsum: Et ideo dicunt alij ꝙ iste liber est vnus specialis liber qui non

Incipit secūdꝯ liber Regū

Ca. j.

[a] Factū ē autē postqꝫ mortuꝯ est saul vt dauid reuerteretur a cede amalech: ⁊ maneret in sicelech duos dies. [b] In die āt tercia apparuit hō veniēs de castris saul [c] veste ꝯscissa ⁊ puluē ꝯsꝑsus caput. Et vt veīt ad dd cecidit sup faciē suā ⁊ adorauit. Dixitqꝫ ad eū dd. Vn̄ venis? Qui ait ad eū. De castris isrl' fugi. Et dixit ad eū dd. Qd ē vbū qd fcm̄ ē? Indica mihi. Qui ait. Fugit pp̄lus ex ꝑlio: ⁊ mlt̄i corruētes e populo mortui sūt: ꝫ ⁊ saul ⁊ ionathas filiꝯ eiꝯ interierunt. Dixitqꝫ dd ad adolescētē q̄ nūciabat ei. Vn̄ scis q̄a mortuꝯ ē saul ⁊ ionathas filiꝯ eiꝯ? Ait adolescēs q̄ nūciabat ei: [d] Casu veni i mōtē gelboe. [e] ⁊ saul incūbebat sup hastā suā: [f] porro currꝯ ⁊ eqtes appropinqbāt ei: ⁊ ꝯuersus post tergū suū: vidēsqꝫ me vocauit. Cui cuꝫ rn̄dissem adsū: dixit mihi: Quis naꝫ es tu. Et aio ad eū: Amalechites ego sum. Et locutꝯ ē mihi [g] Sta sup me: ⁊ intfice me: qm̄ tenēt me angustie: ⁊ adhuc tota aīa in me ē. [h] Stāsqꝫ sup eū occidi illū. Sciebā. n. ꝙ viuere nō poterat pꝯ ruinā. [i] Et tuli dyadema qd erat i capite eiꝯ: ⁊ armillā d brachio illiꝯ: ⁊ attuli ad te dn̄ꝫ meū huc. [k] Apphēdēs aūt dd vestimēta sua scidit: oēsqꝫ viri q̄ erāt cū eo: ⁊ plāxerūt ⁊ fleuerūt ⁊ ieiunauerūt vsqꝫ ad vesꝑam sup saul ⁊ sup ionathā filiū eiꝯ: ⁊ sup pp̄lm dn̄i: ⁊ sup domū israel eo ꝙ corruissēt gladio. [l] Dixitqꝫ dd ad iuuenē q̄ nūciauerat ei. [m] Vn̄ es tu? Qui rn̄dit [n] Filiꝯ homīs aduene [o] amalechite ego sū. Et ait ad eū dd. Quare n̄ timuisti mittere manū tuā vt occideres xp̄m dn̄i? [p] Vocāsqꝫ dd vnū de pueris suis ait. Accedēs irrue in eū. Qui ꝑcussit illū ⁊ mortuus est. Et ait ad eū dd. Sanguis tuꝯ sup caput tuū. Os eniꝫ tuū locutū ē aduersū te dicēs ego intfeci xp̄ꝫ dn̄i. [q] Plāxit āt dd [r] planctū huiuscemodi sup saul ⁊ sup Ionathā filiū eiꝯ [s] ⁊ ꝓcepit vt docerēt filios iuda arcū: [t] sc scriptū ē in libro iustorum [v] Et ait. [x] Considera isrl' [y] ꝓ